

103. ՉԱՐՉՈՒՆ ԴԱՐԴԸ

Մին շենում մին շատ քյասիբ մարթ ա ինոն: Տա մին օր հանդան տոն կյանիս եշում ա, տրեսնում խոխեքյը մին քարավ խաղ ըն անում: Խոխոցան մինն ասում ա.—Դանի, դանի, վեց ճուղուպուր տո, էս քարը քեզ տանք: Էտ մարթին ծըեռքեն էլ տասսը ճուղուպուր ա ինում, տըհանցա ճոկում ա վեց փռլ ճուղուպուր տամ խովսոցը, քարը յոր օնում, տանում տոն:

Էտ քարը քշերն իշեղ ար տամ: Էտ մարթն էլ ըսկի գյուղում լար, թա տա հինչ քար ա:

Մին օր հեռու տրեղա մին շարչի յա կյամ էտ շենը, տրա տանն էտ քարը տրեսնամ ա, ասում.—Էրկու հազդար մանեթ տամ, ինձ տու: Էտ մարթը գյոնդոն ա թա տա ուրան անավ զարափաթ ա անում, ասում ա՝ հը, է՛, հը, հտնան էլ ծիծաղում: Չարչին գյոնդոն ա, թա փողը խրեգյ ա, տրա հետե յա ծիծաղում, ասում ա.—Դե լավ, իրեք հազդար մանեթ կըտամ: Էտ մարթը նորըմինան ա ասում՝ հը, է՛, հը, էլլա ծիծաղում: Չարչին էլլա յա գյոնդոն, թա փողը խրեգյ ա, ասում ա.—Դե լավ, հենգյ հազդարը կըտամ: Էտ մարթն էս դոնում ծիծաղում չի, գյոնդոն ա, թա շարչին ուրան անավ մազաղ ա անում: Սա յէլ տրեսնում ա, վըեր խոսում չի, տոն ա օնում հենգյհազդար մանեթը. տամ ուրան, էտ անկյին քարը յոր օնում, տանում մին օրիշ տրեղ տասսը հազդար մընեթավ ծախում:

Զմրչին կյամ ա էլլա էտ շենը, օգուտ ա էն մարթին դարմաց-
 նե, քիիննամ ա, ասում.—Քըզանա ինքյ կալած քարն օրիշ տընդ
 տասսը հազար մընեթավ ըմ ծախալ։ Տա յէլ ասում ա.—Խնձ
 հինշ, ես տրան վեց փոշ ճուղուպուր ըմ տուլալ։ Զմրչին էտ վըեր
 ըսկանում ա, դմստին սըերտը ճաքում ա, մըեռնում։

